

[Justitsministeren]

har konkret grund til at befrygte, at der i tilknytning til demonstrationen vil kunne ske overtrædelse af love og vedtægter, og hvor billedserier af hele hændelsesforløbet derfor vil kunne have en efterforskningsmæssig og bevismæssig værdi.«

Det er noget, politiet har hjemmel til at gøre i medfør af bestemmelsen i retsplejelovens § 108. Der er altså ikke tale om, at dansk politi fotograferer, blot fordi der eventuelt og måske kan tænkes på et eller andet tidspunkt i løbet af en demonstration at finde en ulovlighed sted. Der skal være tale om en konkret begrundet mistanke. Politiet har jo forpligtelse til at drage omsorg for at forhindre og efterforske lovovertrædelser. Der er altså dér efter min faste overbevisning ikke tale om nogen form for udglidning af retssikkerheden.

Med hensyn til registrering i det hele taget nævner fru Ebba Strange, at vi har brug for en klar lovgivning. Det vil der blive taget stilling til, når vi får betænkningen fra det udvalg, jeg har nævnt. Mikroficheproblemet er jo det problem, der består i, at når man sletter noget i disse kriminalregistre, så opbevares det slettede på det, der hedder en mikrofiche, ud fra den betragtning, at en sletning kan være sket af en fejltagelse. Der kan også være tale om en sabotagehandling eller om en form for korruption. Jeg forstår godt dem, der er overraskede over, at man kan sige, at det, man sletter, det har man alligevel opbevaret. Derfor er det også et spørgsmål, der vil blive taget op, bl. a. i samarbejde med registertilsynet, som jo har kontrollen med disse registre, i det omfang det har været nævnt her. At tale om en udglidning i forhold til registrene på dette grundlag mener jeg klart er forkert.

Det gælder også provokatører. Man kan sagtens finde tilbage til en rolig tid, hvor politiet ikke følte, at der var brug for politiprovokatører. Det var en tid, hvor der var et ganske lille og begrænset narkomisbrug her i landet. Antallet af efterforskede overtrædelser af straffelovens § 191 – den hårde paragraf med en strafferamme på 3 år – er steget fra ca. 300 overtrædelser til ca. 1.200, og de bliver desværre grovere og grovere. Det er en anden tid, vi lever i nu. At politiet har været nødt til at bruge metoder, som i øvrigt er lovlige, over for forbrydelser, man ikke kendte tidligere, er ikke udtryk for nogen

udglidning, men det er desværre udtryk for, at vi har fået en form for forbrydelser her i landet, som vi ikke kendte tidligere, og som vi må gøre, hvad vi kan, for at slippe af med igen. Det er bl. a. derfor, politiet foretager disse efterforskninger. Også agent provocateur-problemet vil blive optaget til behandling i den betænkning, som folkettinget vil få.

Mere demokratisk kontrol – det var vel ikke et udglidningsspørgsmål, det var snarere en almindelig betragtning. Det er selvfølgelig svært at sige, hvordan man sikrer en demokratisk kontrol i større omfang, end vi har. Jeg ved ikke, om der er andre lande, der har en større demokratisk kontrol. Den vigtigste demokratiske kontrol består vel i og for sig i uafhængige domstole, den består også i lokalnævn, den består også i spørgsmål her i folkettinget og debatter som denne. Den består også i et registertilsyn, der er nedsat i medfør af en lovgivning, der er vedtaget her. Der er mange former for demokratisk kontrol. Kan man sikre en yderligere demokratisk kontrol, tror jeg ikke, at politiets organisationer vil have noget imod det. Jeg vil i hvert fald ikke have noget imod det, men vi skal på den anden side hele tiden sørge for, at der også skabes rimelige arbejdsvilkår og rimelige muligheder for at opklare de forbrydelser, som vi gerne ser at politiet opklarer.

En kold skulder skulle vores ordfører og jeg have givet forslaget om isolation. Jeg mener, at det, jeg har sagt allerede, ikke er udtryk for nogen kold skulder. Dette er et emne, der fortsat vil og bør diskuteres. Jeg henviser endnu en gang til den ordning, der er gennemført i Københavns fængsler.

Hr. Bernhard Baunsgaard indledte med at rejse spørgsmål om udvidelse af politiet, og han sagde, det var et spørgsmål, han gentagne gange havde rejst. Jeg er enig i – og det har jeg også været, før hr. Bernhard Baunsgaard rejste det spørgsmål – at med de stigende opgaver, stigende i tal, stigende i deres kompleksitet, som politiet har fået, er der ikke helt rimelige arbejdsvilkår længere. Det er da også årsagen til, at jeg allerede har søgt og fået finanudvalgets bevilling til at ansætte 75 mere inden for politiet i år, og at antallet af politifolk fra i år og til 1983-84 stiger med et tal på mellem 400 og 500. Det er en netto-tilgang, og det er en ganske markant stigning, som jeg er helt sikker på vil kunne lette